SVOBODA

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 131. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JULY 11, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 11-го ЛИПНЯ 1992. Ч. 131. РІК XCIX.

ПІДПИСАНО УГОДУ ПРО ВІЙНУ У ПРИДНІСТРОВ'Ї

Київ (УНІАР). — Тут 8-го липня оприлюднено інформацію, що згідно з домовленням президентів Росії і Молдови, підписано наказ про припинення вогню у зоні канфлікту. Сторони вирішили негайно припинити застосування усіх видів зброї і в північ знятих їх з вогневих позицій та зосередити у взаємовизначених районах.

В час, коли сторони домовлялися, збройні сили Молдови до 11:15 ранку за московським часом інтенсивно обстрілювали позиції наддністрянських ґвардійців і місто Дубосари. Як повідомив народний депутат Молдови Борис Акулов, війська і бойову техніку переводять в напрямку Кочіер.

Десятки тисяч втікачів з Наддністрянщини перебувають тепер на території України, зокрема, на теренах одного лише Тарутинського району Одещини їх уже близько 5,000. Кабінет Міністрів України затвердив постанову про статус втікачів з Республіки Молдови і надання їм необхідної допомоги.

Одеське крайове Товариство Української Мови „Південна Громада" оприлюднила звернення до українців Наддністрянщини, у якому викриваються „московські наміри зігнати народи колишньої імперії в старе Прокрустове ложе" і за допомогою злочинної братовбивчої війни у Молдові розпалити криваву всеукраїнську пожежу. Всі втікачі з Придністров'я є жертвами трагедії, пишуть автори звернення, та Україна, перебуваючи на порозі економічного краху, знаходить для них притулок і хліб.

Натомість Москва „готова надсилати до Бендер гармати, бронетранспортери, танки для зла, крови і смерти". Пам'ятаймо, ми вже давно стірляємо один в одного, а перемогу святкує третя сила", — сказано у зверненні.

Опера композиції М. Кузана дістала дуже похвальні рецензії

Джерзі Ситі, Н.Дж. — Нова опера українського композитора Мар'яна Кузана, який постійно проживає в Парижі дістала обширну та дуже прихильну рецензію відомої французької авторки Мартін Кадіє — музичного критика журналу „Опера Інтернасіонал" в числі за квітень 1992 року.

Опера п.н. „Спокуси св. Антонія" мала прем'єру 9-го лютого в місті Тур, Франція. Лібретто до неї написав французький письменник Фредерік Трістан, який в 1983 році отримав престижеву премію Ґонкура.

У обширній критиці авторка з признанням висловлюється про режисуру, декорації та виконання оркестсри, співаків, балету, які вірно зрозуміли характер опери-спектаклю. Але найбільше М. Кадіє зупиняється на музиці М. Кузана, якою вона уважає М. Кузан створює з елеганцією і у відмінному виді відгуки народного та релігійного спектаклю, що його написав автор лібретта. При тому, на думку М. Кадіє, його музика розвивається зовсім природно, а джерела цього українського композитора спираються на творчості Мусорґського, Бартока, а часом і Римського-Корсакова. Ця орієнтація на східньоевропейських композиторів помітна в цілій цій правдивій опері, яку так вміло підготовив композитор з усіми виконавцями.

Не менш прихильно висловився про прем'єру опери мистецький критик „Кур'єра" міста Тур з 14-го лютого 1992 року значить безпосередньо після прем'єри, де він пише, що твір М. Кузана виказав „сучасну оперу високого рівня, всеціло витриману у формі та музиці".

Л. КРАВЧУК ПОДОРОЖУЄ

Київ (УНІАР). — Президент України Леонід Кравчук 7—8-го липня відвідав Бельгію, де провів переговори з міністром закордонних справ Віллі Клясом. В результаті зустрічі підписано декларацію про принципи взаємовідносин між двома країнами. Президент України зустрівся також з керівниками сенату і палати репрезентантів. Однією з центральних подій було відвідання штаб-квартири НАТО, де Л. Кравчук зустрівся з генеральним секретарем НАТО Манфредом Вернером і виступив перед представниками країн — членів цієї організації.

У Бельгії Президент Л. Кравчук виступив на міжнародній конференції з антисемітизму. У праці конференції беруть участь представники єврейських громад з 60 країн. У своєму виступі Л. Кравчук зазначив, що Україна заявляє про свою прихильність принципам плюралістичної демократії і правової держави. „Як суверенна держава, сказав Президент, Україна бере участь у всіх міжнародних угодах з прав людини. Виключна увага приділяється створенню системи захисту прав та інтересів меншин. Стосовно сучасного становища євреїв на Україні, які становлять другу за чисельністю після росіян національну меншину, Л. Кравчук наголосив, що останнім часом воно корінним чином змінилося. Він підкреслив, що українські демократичні сили завжди виступали і виступають проти потворної практики антисемітизму. „Ми високо цінуємо внесок євреїв. У будівництво суверенної України, у зміцнення її господарського та інтелектуального потенціялу".

З Брюсселю 8-го липня Л. Кравчук вилетів до Гельсінкі, Фінляндія, для участи в зустрічі керівників держав і урядів наради з питань безпеки і співробітництва в Европі.

У Києві 8-го липня перший заступник міністра оборони України генерал-лейтенант Іван Біжан прийняв делеґацію НАТО, яку очолює асистент генерального секретаря НАТО з питань оборонного плянування і політики Лєфевр. В ході зустрічі обговорено проблеми, пов'язані зі створенням збройних сил України, а також редукцією стратегічних ядерних озброєнь, що знаходяться на території України.

В Україні відбулася конференція присвячена В. Липинському

Київ. — Від 2-го до 6-го червня ц. р. в Києві, Луцьку і Кременці відбулася міжнародна конференція, присвячена 110-річчю з дня народження видатного українського історика, філософа, політичного і громадського діяча Вячеслава Липинського.

Підготовою та проведенням конференції займалися Інститут української археографії, на чолі з членом-кореспондентом АН України Павлом Соханем, Національна Асоціяція Україністів на чолі з її президентом Іваном Дзюбою, Східньоевропейський Дослідний Інститут ім. В. Липинського, очолюваний президентом, проф. Ярославом Пилинським, та Луцький Педагогічний Інститут (ректор Б. Заброварний). В її праці взяли участь відомі науковці з ЗСА, Австрії, Польщі, України, а також молодша донька останнього гетамьна України Олена Отт-Скоропадська і племінник В. Липинського Я. Липинський.

У пленарному засіданні, що відбулося у Києві, доповіді мали: Я. Пеленський (ЗСА) — „В. Липинський як політолог і сучасна політична ситуація в Україні", Лев Білас (Австрія) — „В. Липинський як історик", Ярослав Дашкевич (Львів) — „В. Липинський як речник аристократичної інтелектуальної революції", П. Сохань (Київ) — „М. Грушевський і В. Липинський у дореволюційні часи", Мирослав Попович (Київ) — „Липинський і український консерватизм", Ганна Дельонгова (Польща) — „В. Липинський між польським і українським світами".

Далі конференція переїхала до Луцька, де тривали засідання в чотирьох секціях: історіософській, суспільно-політичній, історіографічній та ісрорії козацтва, біографічній, на яких було заслухано коло 50 доповідей. Особливе зацікавлення викликали доповіді Н. Яковенко (ІУА), В. Потульницького (КДУ), Г. Сварник (ЦДІА у Львові), В. Ульяновського (ІУА), Н. Заліської (Запорізький Державний Університет), І. Гирича (ІУА), Є. Сверстюка

(Закінчення на стор. 3)

Б. Клінтон вибрав А. Ґора

Литл Рок, Аркенсо. — Губернатор Аркенсо Билл Клінтон вибрав кандидатом на віцепрезидента Алберта Ґора — сенатора зі стейту Теннесі.

44-літній А. Ґор на рік молодший від Клінтона. Він брав участь у боротьбі за пост президента у 1988 році. Тоді під час передвиборів він уступив губернаторові Массачусеттс Майклові Дукакісові, який став кандидатом на президента, і негритянському пасторові Джессі Джексонові. А. Ґор виграв передвибори у кількох південних стейтах. Але вліті минулого року, покликавшись на родинні обставини, оголосив, що не висуне своєї кандидатури.

У вищій палаті Конґресу А. Ґор вважається головним захисником довкілля. Місяць тому він побував у Бразилії на світовій конференції у справі охорони і розвитку довкілля. Ґор критикував там президента Буша, який, на його думку, приділяє захистові довкілля надто мало часу і уваги.

Політичні коментатори нагадують про становище сен. Ґора щодо участи американської армії у звільненні Кувайту від іракських аґресорів. Ґор був одним з небагатьох демократів, які підтримали у Сенаті рішення президента Буша. Але як і більшість сенаторів-демократів, Ґор досить скептично ставиться до багатьох оборонних проєктів, зокрема до програми Стратегічної оборонної ініціятиви (СОІ).

Сен. А. Ґор — спадкоємний політик. Його батько, також Алберт Ґор, багато років був сенатором. Син вступив на політичний шлях у 1976 році, перемігши у виборах до Палати Репрезентантів. У 1984 році, коли сенатор-республіканець Говард Бейкер відмовився добиватися переобрання від стейту Теннесі, Ґор висунув свою кандидатуру і виграв вибори.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ В КОГОВЗ

Коговз, Н.Й. — Традиційний Український День відбудеться тут заходом Окружного Комітету відділів УККА та організацій в парку Українського Клюбу в неділю, 2-го серпня. Початок о год. 1-ій по полудні. У програмі — спортові ігри, забави і виграші для дітей, смачні українські страви, напитки та багато несподіванок.

У СВІТІ

ПАРЛЯМЕНТ МОЛДОВИ прийняв у середу, 8-го липня, звернення до урядів Росії, України, Білорусі, Болгарії і Румунії з просьбою надіслати у Придністров'я свої військові формування для входження їх у миротворні сили, покликані роз'єднати ворогуючі сторони. Президент Молдови Мірча Снігур заявив: „Ми повинні припинити вогонь і знайти парляментський шлях замирення конфлікту в Придністров'ї. Я не маю права дозволити нові людські жертви". Міністер оборони Молдови Іон Косташ у своєму виступі на сесії парляменту повідомив, що „14 армія розгортає військо на полігоні поблизу Тирасполю, де відбуває вишкіл і водночас обстрілює об'єкти на правому березі Дністра".

ПРЕЗИДЕНТ ПОЛЬЩІ ЛЄХ Валенса після півторагодинної зустрічі з представниками семи партій, що створили нову урядову коаліцію, схвалив у середу, 8-го липня, кандидатуру 46-річної Ганни Сухоцької на пост голови Ради міністрів Польщі. Г. Сухоцька, яка належить до Демократичного союзу, сказала після зустрічі, що „у висліді суперечок і конфліктів виникла можливість створення уряду національної згоди".

У ПОНЕДІЛОК, 6-ГО ЛИПНЯ, прем'єр-міністер Литви Ґедемінас Ваґнорюс підписав у Вашінґтоні в імені своєї країни статут Світового банку. Таким чином Литва стала третьою колишньою совєтською республікою, яка вступила до Світового банку. Раніше повноправними членами цієї міжнародної фінансової організації стали Росія й Естонія.

ГУБЕРНАТОР САХАЛІНУ Валєнтін Фьодоров схвально відгукнувся про заяву міністра закордонних справ Росії Андрєя Козирєва, який сказав у телевізійному інтерв'ю щодо Курильських островів: „Наші острови ми нікому не віддамо". Фьодоров також похвалив за „тверду волю" президента Єльцина, підкресливши: „Я завжди вважав нашого президента російським патріотом, який у глибині душі є проти передання Курильських островів. Однак останнім часом він зазнав сильного тиску з боку прояпонського 'лаббі' зі свого ближчого і дальшого оточення".

УРЯД ШВАЙЦАРІЇ запропонував парляментові виділити країнам Співдружности Незалежних Держав додатковий кредит на суму 600 міл. франків. Як відомо, в січні ц.р. парлямент схвалив рішення про кредит на 800 міл. франків для Східньої Европи. На думку керівника департаменту швайцарської національної економіки Жан-Паскаля Деламюра, Берн повинен відгукнутися на глибоку економічну кризу, що охопила країни СНД. 450 міл. франків складуть власне фінансову допомогу, решту 150 міл. буде призначено для програм технічного сприяння. Кредит розраховано щонайменше на три роки.

ВЕЛИКИМ ВКЛАДОМ в канадсько-українське співробітництво назвав спільну економічку декларацію міністер промисловости, науки і техніки, він же міністер міжнародної торгівлі Канади Майкл Вілсон. При цьому він відзначив важливу ролю української діяспори в Канаді і висловив упевненість, що вона й надалі залишиться одним з активних чинників у справі реалізації спільної економічної декларації. Канадський міністер мав зустріч з Президентом України Леонідом Кравчуком, а також з міністрами зовнішньоекономічних зв'язків і торгівлі та сільського господарства.

У ПІВДЕННО—АФРИКАНСЬКІЙ Республіці відбувся перший офіційний футбольний матч. Збірна дружина ПАР приймала на стадіоні портового міста Дурбана футболістів з Камеруну і виграла вислідом 1:0. Від 1963 року футбольну дружину ПАР було позбавлено права участи в міжнародних футбольних змаганнях. Заборону ФІФА мотивувала політикою апартеїду, яку проводила ПАР.

РОСІЙСЬКА НАСТИРЛИВІСТЬ МОЖЕ ПОШКОДИТИ ДЖ. БУШЕВІ

Вашінґтон. — Засоби масової інформації не скривають факту, що настирливі вимоги Росії, її президента Боріса Єльцина і приятелів Росії в Америці, надати якнайскорше і якнай більше допомоги Російській федерації і, як щось лишиться, також колишнім республікам СССР, можуть пошкодити президентові Джорджеві Бушеві у виборах тим більше, що Демократична партія починає зміцнювати свою популярність в широких народних масах.

Не зважаючи на те, що президент Буш обіцяв Єльцинові під час його візити у Вашінґтоні і у Мюнхені на нарадах „великої сімки" допомогти Росії зреформувати його економіку, банківництво і наблизити її до системи вільного ринку, але з другого боку і президент Дж. Буш і Республіканська партія мусять числитися з фактом недалеких вже виборів в листопаді цього року і потреб американської економіки, яка в останніх двох роках не тільки погіршилася, але також не має покищо виглядів на її поправу в недалекому майбутньому.

З цього, без сумніву, скористаються демократи і чого доброго Росс Перо, якщо він проголосить свою кандидатуру в найближчому часі.

Правда, „російський пакет" вже знайшов одобрення в Сенаті, але в Палаті Репрезентантів є ще мабуть більшість противників цієї програми, тим більше, що багато внутрішніх програм в ЗСА чекають на свою чергу розв'язки. Очевидно законодавці знають, що час президентських виборів є найкращим для полагодження цих справ, а крім того їм видається, що 24 більйони долярів, які мала б отримати Росія і, як вже було сказано, по кілька мільйонів інші незалежні держави, колишні республіки СССР, викликає застереження і спротив не тільки в народі, в першу чергу у безробітних, але також у тих, що їх народ обрав і послав для репрезентації у Вашінґтон.

Виступ Єльцина на спільній сесії Конґресу ЗСА оплескували всі, — пише кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" Томас Л. Фрідман, — але не всі готові витрачати більші суми для допомоги закордонним країнам, — каже конґресмен Дейвід Р. Обей, демократ з Висконсину, який очолює підкомісію для закордонних зв'язків.

Конверзація законодавців з виборцями на місцях про Єльцина і допомогу для Росії та ґарантовані Америкою великі більйонові суми, зовсім не цікавлять пересічного американця.

Крім того спікер Палати Репрезентантів демократ Томас С. Фолей і лідер більшости в Палаті Ричард А. Ґепгардт заявили одночасно, що вони не ставитимуть навіть під голосування справи допомоги для Росії, якщо спершу Білий Дім не погодиться підтримувати чотири частини великої програми внутрішньоамериканської економіки і не визначить вже тепер принаймні по одному більйонові долярів для жертв виливу в Чикаґо, відбудови Лос Анджелесу після внутрішніх там заколотів тощо. Щоб звільнити для Росії 24 біл. долярів, ЗСА мусіли б вкласти до Монетарного фонду 12 біл. долярів вкладки закладу за Росією, яка нібито не має валюти, хоч, як кажуть поінформовані особи, у закордонних банках лежать більйони долярів, золото, плятина, срібло та інші маєтки колишнього СССР і Комуністичної партії.

Чимало коментаторів в ЗСА погоджуються з думкою, що „російська програма" Дж. Буша може закінчити його політичну кар'єру на пості Президента ЗСА.

В АМЕРИЦІ

У ПОНЕДІЛОК , 13-го ЛИПНЯ , в Ню Йорку у приміщенні Медісон сквер ґарден, розпочинається однотижнева конвенція Демократичної партії, завданням якої є обрати і затвердити кандидата на президента тієї партії у президентських виборах, які, як відомо, відбудуться в листопаді цього року. Головним кандидатом Демократичної партії є Билл Клінтон, губернатор Аркансо, який, мабуть, не матиме поважного конкурента на самій конвенції, бо ці справи були вже полагоджені в довгій передвиборчій кампанії, у якій Клінтон забезпечив за собою потрібне число делеґатів. Тепер, напередодні конвенції, колишні конкуренти Клінтона, сенатор з Небраски Роберт Керрі і колишній сенатор з Массачусетс Пол Цонґас, почали підтримувати Клінтона публічно. Один і другий заявили, що Клінтон виборов собі право називатися провідним кандидатом на Президента ЗСА.

ПРИЗЕМЛЕННЯ МІЖПРОСТІРНОГО корабля „Колюмбія" треба було два рази відкладати з огляду на атмосферичні умовини і стан повітряно-летунської бази в Каліфорнії. Перебування у стратосфері збільшилось з 13 до 14 днів і це становить рекорд перебування американських міжпростірних кораблів в атмосфері.

САЙРУС ВЕНС , колишній державний секретар ЗСА, поїде, на прохання генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй Бутроса Бутроса-Ґаллі, до Південно-Африканської Республіки, щоб допомогти обидвом сторонам, урядові білої меншости і Африканському національному конґресові налагодити мирний діялог. Переговори між сторонами перервались 17-го червня після різні між африканськими неграми, у якій загинуло 40 осіб і понад 200 були поранені. Президент уряду ПАР Де Клерк заявив кореспондентам, що „ми не маємо можливости зупинити ворожнечу між племенами без впливу АНК."

УКРАЇНСЬКІ КОРАБЛІ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ В КОЛЮМБІЙСЬКОМУ СВЯТІ

Ню Йорк (Г. Колесса). — Величавою морською парадою стало святкування 500-ліття відкриття Америки Христофором Колюмбом. Сюди прибули кораблі з цілого світу і гордо пливли по Гадсон та Іст Рівер, несучи на своїх щоглах національні та американський прапори. Представляючи незалежну українську державу, під блакитно-жовтим прапором прямував вітрильник Товариш. На свято прибули також яхти Ікар та Маестро, які представляли Українську фльоту в Ню Йорку. Крім того, під українським прапором прибула італійська яхта „Діяна", на покладі якої — четверо осіб з Києва.

У п'ятницю, 3-го липня по Іст Рівер пливли біля сотні невеликих суден. Та головна парада великих кораблів по ріці Гадсон відбулася у суботу, 4-го липня, в День Незалежности Америки. Збіг обидвох свят додав величности імпрезі, а з берегів Гадсону параду оглядало кілька мільйонів людей.

В імпрезі взяли участь 34 великі вітрильні кораблі довжиною від 100 до 400 футів, поруч з якими пливло 26 суден середньої величини та понад двісті менших човнів, а також судна американської служби охорони побережжя та копії старовинних кораблів, включно з норвезькими суднами XI століття. Символічно параду замикали репліки фльотилії Колюмба — вітрильники Ніня, Пінта і Санта Марія.

Яхта „Ікар"

Як уже згадано, Україну представляв великий трищоглевий барк „Товариш" Херсонської Морської Торговельної Академії. Його довжина — 279 футів, висота — 99. На борті корабля — 117 членів екіпажу, з яких 42 — офіцери та викладачі, решта — кадети, учні Херсонського Морського Училища віком від 18 до 22 років. Капітан „Товариша" — Борис Кісов. Подорож цього судна до Америки спонзорована Українською Морською Фльотою.

Цікавою є історія цього корабля. Збудований в 1933 році в Гамбурзі, Німеччина, він плавав північним Атлантиком та Балтійським морем, тренуючи майбутніх моряків та транспортуючи пасажирів різних країн. Переживши війну, вітрильник в травні 1945 року був затоплений у протоці Бритленд і протягом двох років там спочивав. У 1948 році його було піднято і відремонтовано; тоді судно розпочало своє друге життя, але вже під совєтським прапором, і перейшло до Херсонської Морської Академії в Україні. В 1991 році після проголошення незалежнос-

(Закінчення на стор. 3)

КОНФЕРЕНЦІЯ ПРО УКРАЇНІЗАЦІЮ КОМП'ЮТЕРІВ

Ню Йорк. — Товариство Українських Інженерів Америки повідомляє, що спонзорована технічно-науковими інституціями Друга міжнародна конференція, присвячена проблемам українізації комп'ютерів відбуватиметься від понеділка, 28-го вересня, до наступного понеділка, 2-го жовтня ц. р. у Львівському Політехнічному Інституті. Зголошуватися слід до д-ра Романа Базилевича, вул. Матейка, 4, Львів, Україна, 290000. Телефон (0322), факс (0322) 344300.

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС

З Головної Канцелярії УНСоюзу інформують, що до Фонду Відродження України — УНС, вплинуло від членів УНС до четверга, 9-го липня 11,918 чеків-дивіденд, відсотків від боргових зобов'язань і добровільних датків на суму

313,013.52

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і допиcи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Неповажна забава у поважному часі

У „Свободі" з 28-го червня ц. р. можна було прочитати, що 21-го червня відбувся з'їзд козаків з 15-ох кошів полків, на якому „скасовано" Переяславський договір з 1654 року. На цій церемонії були „почесний гетьман" Вячеслав Чорновіл і почесні старшини гетьманської доби — генеральний писар, кошовий та інші.

Можна здогадуватися, що учасники цієї церемонії брали її поважно. Мабуть інші тамтешні мешканці теж поважно підходили до того видовища бо, читаємо, хтось написав і розкинув летючки, щоб не „уневажнювати" Переяславського договору, бо, мовляв, це може пошкодити українсько-російським взаєминам.

Ясно, що вся та історія неповажна і подобає на театральну імпрезу. Ніякі військовики чи цивільні люди не можуть затверджувати чи уневажнювати добрий чи поганий історичний акт з-перед кількасот літ. Переяславський договір, за який Шевченко назвав Хмельницького „нерозумним сином", був уневажнений чи скасований рішенням Верховної Ради України 24-го серпня 1991 року та ще й всенародним референдумом 1-го грудня минулого року. До речі: нема оригіналу Переяславського договору. Цар Олексій зараз же зламав його, не захотівши підписати, бо, мовляв, цар не рівня гетьманові, а щось вище. Поведено уніфікацію імперії і русифікацію України ще перед епохою Івана Мазепи із трагічною битвою під Полтавою 1709 року, після якої Петро І і Катерина II безцеремонно розправлялися з Україною, як бунтарською колонією. Політично — на місце України заведено Малоросію Малоросійською колеґією — у ділянці культури прийшли укази Валуєва із стверджуванням, що української мови ніколи не було і її ніколи не буде. Емський указ заборонив друкувати будьщо цією „неіснуючою" мовою. Тепер, коли відкриті всі архіви ще з царських часів і за весь большевицький період — можна б відшукати первісний оригінал Переяславського договору. У добі історичної Гетьманщини Україна хиталася між орієнтацією на Польщу і Московщину. Після переможного походу проти Польщі у 1648 році, коли розгромлено польські війська у битвах над Жовтими водами, під Корсунем і Пилявцями — Богдан Хмельницький у парадному в'їзді до Києва виголосив гарну самостійницьку промову. Але її не дотримав. Програвши у другій війні проти Польщі у битві під Берестечком — здав Україну „під високу руку" московського царя. Був геніяльним організатором війська, з так званої тоді черні умів створити здисципліновану армію поруч із незрівняною козацькою піхотою й кіннотою. Але був препоганим політиком. Після згаданих вгорі переможних битв мав відкриту дорогу на Варшаву. Замість помаршувати туди — чекав під Збаражем на вибір чового польського короля в особі ніби прихильнійого Україні Яна Казимира і підписав із ним Зборівський договір, в якому підвищено число „реєстрованих" козаків і надано „привілеї" православній ієрархії, але все ще не зрівняно Гетьманської України із Польщею. Тарас Шевченко казав правду: хоча вважаємо Богдана Хмельницького найбільшим гетьманом — він був „нерозумним сином". На майдані св. Софії у Києві Хмельницький на величавому пам'ятнику вказує булавою на північ. Славити Господа — орієнтацією державної України не є північний сусід, — а демократичний Захід.

Згадана на вступі цих завваг церемонія у Переяславі із „скасуванням" Переяславського договору була би нешкідливим місцевим епізодом, якби не сумний парадокс: молода українська держава переживає дуже важкий і трудний час боротьби і старань за творення з пустки тривких підвалин під свою державу. Замість з'єднати всі патріотичні сили в один конструктивний фронт для конструктивної організаторської праці в усіх ділянках державного життя — витрачається енергію на такі театральні імпрези з „почесним" гетьманом на чолі. Вячеслав Чорновіл — колишній політичний в'язень, глибокий патріот, колишній кандидат на президента України, приймає титул „почесного гетьмана" і цим піддає під сумнів, чи він дійсно політичний діяч із даними, що їх мусить мати державний муж.

Іван Кедрин

АКТИВІЗАЦІЯ КОМУНІСТІВ В УКРАЇНІ

„Свобода" з 26-го червня ц. р. інформувала, що в далекому Луганському на Донеччині Українська Соціялістична партія, насправді партія комуністів, перевела „свято героїв вітчизняної війни", закликала до відновлення великого і неподільного Союзу, прославляла Леніна і Сталіна, пишалася червоними прапорами, словом — поводилася так, наче це не було літом 1992 року, а яких 10 років тому. Саме річ у тому, що комуністична маніфестація тепер в Україні — це вже грубий анахронізм. А проте — він логічний і зрозумілий. Комуністична партія колишнього Совєтського Союзу нараховувала мільйони членів. Коли почалися там національні рухи — почалася втеча тих членів, як щурів з потопаючого корабля. Але настало цікаве явище: люди затримували партійний квиток, але відпекувалися комунізму. Так було з одним діячем з України, який відвідав Ню Йорк і витали його в Українському Домі. Один з присутніх запитав його чи він є комуністом, тоді цей діяч відповів, що він є членом партії, але не є комуністом. Це був опортунізм, але накинений жорстокою дійсністю. Без партійного квитка не можна було дістати праці, коли в родині були діти — дійсність ламала характери і силувала бути дволичним, адже всі — герої, народ не складається з самих героїв і легко таврувати тим, які в Західній Европі, Америці чи Канаді і не жили в умовинах большевицького раю. Отож не дивно, що з отих колишніх мільйонів залишилися ще тисячі, які ціле своє життя знали тільки комунізм, стали „апаратчиками", потерпіли від упадку комунізму і тужать за ним. Глупо і недобре, але зрозуміло.

Можна здогадатися, що величезна більшість отих демонстрантів у Луганському та їхніх однодумців поза Луганським — це жертви економічної кризи, а не ідеологічні фанатики. Було би дивно, як би їх не було. Але їх буде щораз менше, в міру того, як соціяльно — економічні відносини кращатимуть.

Ми, українці в діяспорі, більше вразливі на неґативи сучасного стану в Україні, як наші тамтешні земляки. До тих неґативів належать теж „невдоволені", якими є залишки комуністичного режиму. Власників партійного квитка було більше в Україні, аніж тих, які його не мали Більшість з-посеред них зрозуміла, що настала історична зміна. Чули ми від одного видатного і розумного діяча Народного Руху, який з'ясував ситуацію в Україні парадоксом. Будуємо Україну її колишніми ворогами. Не всі стали зі Савла Павлом. Тому державний апарат, який повний отих Савлів — клигає. Це діється не тільки в Україні. Польща була першою, яка усамостійнилася і почала демократизуватися. А там усе ще існує болюча проблема — заповнити державно-адміністраційний апарат льояльними до влади людьми, чесними і здатними виконувати своє діло. Наприклад: раз-у-раз чуємо нарікання на митну сторожу, яка стрічає туристів з Америки чи інших країн. Коли хтось із тих туристів „принципово" не дає хабара або й не знає, що можна і треба його дати — той нараженим на грубу поведінку і йому перевертають клунки до самого дна. Подібне діється із усе ще існуючою в Україні анахронічною примусовою про цедурою зголошування гро шей, які має турист. В інтересі України лежить якнайбільший туристичний рух, адже кожний привозить тверду валюту, яка залишається на Україні. У Польщі, на Мадярщині, у Чехії — такого немудрого при мусу зголошування валюти — нема.

Це все проминальні речі. Проминальним явищем є теж „Соціялістична" партія яка прославляє Леніна і Сталіна, які займають почесні місця посеред злочинців історії. І тепер вони становлять у відношенні до ворогів комунізму на Україні — мінімальне число. Вони не становлять ніякої загрози для державности України, — вони є тільки елементом, який такими своїми гаслами й демонстраціями псує атмосферу і шкодить самим своїм існуванням, як своєрідних паразитів, яку тужать, що втратили корито і не хочуть включитися у процес нормального демократичного життя, праці, думки. Хтось каже, що для цього треба ґенерацій. Може так, а може процес скріплювання політичної, економічної і культурної сили України піде швидше. Віримо, що так і станеться.

Юрій Р. Рибак

ЧОЛОВИЙ ЗУДАР ЕКОНОМІЧНИХ ПОТУГ

Цього, 1992, року книжковий ринок збагатився ще одним виданням а саме: „Head to Head. The Coming Economic Battle Among Japan, Europe and America" („Чоловий зудар. Наступна економічна битва між Японією, Европою та Америкою") 336 pp. William Morrow and Co. New York.

Автором цієї книжки є Лестер Туров професор економії та декан школи Менеджменту Слоун у Массачусетському інституті технології.

Проф. Туров відомий у світі як передовий знавець економічних проблем; член редакційної колеґії „Ню Йорк Таймсу", постійний коментатор у престижевих журналах та телевізії. Як вказує уже сам зміст книжки, автор у дев'ятьох розділах старається подати свій погляд спертий на фактах та логічному висновку, що у XXI столітті прийде зміна у глобальному аспекті між позиціями окремих економічних потуг. Динамічною силою у XIX столітті була Великобританія, а XX століття належало до ЗСА. І тому XXI століття ще календарно не почалось, то події вже започаткували його вплив. Зворотними точками визначається знищення берлінського муру у 1989 році та інтеграція Европейського спільного ринку, що прийде з 1-им січня 1993 року. Отож, кінчається антагонізм між комунізмом та капіталізмом, а замість холодної війни щораз гарячіше відчувається нове економічне суперництво... З'являються глобальні економічні потуги. Кожна з них бере участь у грі з капіталізмом із замітним індивідуальним стилем. Так. ЗСА є ще далі надпотугою... Але історично надпотуги не були конечно найкращими економічними конкурентами. Ось візьмімо хоча б Рим, що залишився мілітарною потугою навіть тоді, коли наїзники зайняли столицю. Китай був теж мілітарною силою за Великим Муром аж до хвилини свого розпаду... На думку автора, ЗСА сьогодні знайшлись у дещо подібному положенні, бо хоча Америка не живе поза Великим Муром то все ж таки вже „економічно Чінґісхан прибув"...

Автор вважає, що Західня Европа створює один найбільший у світі ринок, а додатково непоборну економічну силу створюють високошколені, низькоплатні люди колишнього комуністичного бльоку, незважаючи на це, що докуличного стає масова загальна іміграція. Европейці вже тепер вважають, що головним їхнім конкурентом не будуть американці, а таки японці. Це можна завважити у розмовах з европейськими бизнесменами, які недвозначно заявляють: „Ми не допустимо до цього, щоб японці робили в Европі це, що вони вже зробили в ЗСА". Знову ж колишній прем'єр міністер в Франції Едіт Крессон завважила: „Стратегія Японії — це підкорення світу. Японці закінчили свою роботу в ЗСА. Нині вони збираються поглинути Европу"! У той час, коли Америка розбудувала свою суспільність споживачів, Японія держала своїх споживачів у бідності та інвестувала у майбутнє. Японія будувала заводи у ЗСА, однак, найкращу технологію втримувала вдома і ніколи не назначувала чужинців на провідні позиції. Американський капіталізм створений для услуг капіталовкладачів. Японський капіталізм для будови... імперії! На думку автора XXI століття належатиме можливо до цього роду будівничих імперій.

У заголовку книжки проф. Туров згадує про наступну економічну битву між трьома потугами. Тому і зрозуміло, чому крізь книжку пробиваються провідні напрямні питань, як ось такі: який є правила нової тринапрямної конкуренції? Яка є сила і слабкість учасників? Яка інформація потрібна, щоб перемогти конкурентів?

Японці створили для себе дуже поважну позицію і важко було б іншим ставляти на ставку виграші проти них. Знову ж американців характеризує гнучкість та незрівняні здібності організувати, коли мають до цього безпосередню спонуку. Вони беруться за діло з більшим капіталом та силою як будь-хто, однак стратегічна позиція є по стороні европейців і, мабуть, їхнім іменем назвуть XXI століття.

Японія та Німеччина, які випередили Америку у міжнародній торгівлі, не мають того меншого бюрократичного уряду чи більше мотивованих до дії індивідуальних одиниць. Вони відомі з дбайливої організації т. зв. „тімів", себто груп осіб, що працюють разом у скоординованому зусиллі. І тут виходить на яв, що слід Америці звернути більшу увагу на вшановування заслуг групових осягів, а не тільки рекламувати серед населення постійну гльорифікацію індивідуальних осягів.

Виглядає, що найбіль-

(Закінчення на стор. 3)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про відьом, шанувальників пива та ще дещо

Усі тепер читаємо з цікавістю пресу з України та кожний шануючий себе „діяспорець" цитує, що там вичитав та що наші земляки пишуть. Притому всі нарікаємо на незвичайно довгі статті, на невиразний дрібний друк і на те, що постійно постають нові газети, які, однак, або появляються дуже нерегулярно або перестають виходити після появи двох-трьох чисел.

А все ж усім нам дуже цікаво пізнавати цю тепер змінену змістом та проблемами пресу та цікаво порівнювати її до такої, яку ми звикли довгими роками читати та знаємо точно, що в ній знайдено та в якому місці.

Преса України безумовно для нас цікава і дуже, дуже інакша змістом як діяспорна чи навіть чужинецька, яку постійно читаємо. Раз-у-раз натрапляємо на вістки чи статті, що дивують і насувають питання для кого вона призначена. Ось останньо знайшли ми довгу статтю на тему таємниць українських відьом, а в наступному числі цієї ж газети інформації про „Чаклунську кулінарію українських відьом" з повними приписами на „ряжанку", „гуслянку" та „сластьони". Подумали б ви, що це газета для жінок, але на другій сторінці є поважне інтерв'ю із Вячеславом Чорноволом і привіти від Леся Танюка, Василя Вериги та Дмитра Павличка.

В іншій газеті перечитали ми цікаву вістку про те, що в Києві відбувся установчий з'їзд Української партії шанувальників пива (УПШП) з і політичною доповіддю, у якій співголова партії Петро Сергієнко ставить за мету її економічне і духовне відродження української цивілізації. Любителі пива — подає далі часопис — не претендують на владу, головне для них добробут народу і відновлення духу підприємництва".

Цікаве також для сьогоднішньої преси з України постійне зацікавлення астрологією та гороскопами, які знайдете майже у кожному часописі подавані на дні, місяці та у формі розмов із тими, що професійно займаються передбачуванням майбутнього.

В одній газеті находимо також широчезне інтерв'ю із лікарем Анатолієм Кашпіровським, що має славу в надзвичайний спосіб лікувати на віддаль людей, а ім'я його — загальновідоме.

Чому саме стільки містицизму в українській пресі на батьківщині? Можливе, що причина тут у непевних часах, які завжди спонукують людей до віри у надзвичайні сили. Подібне явище переживали ми під час Другої світової війни.

Але ці всі цікаві прояви сьогоднішнього „демократизму" української преси і вкінці так довго забороненої свободи слова, викликають також здорову і тверезу критику. Ось читаємо статтю професора журналістики в одному із останніх часописів, що прийшли до редакції, в якій він гостро критикує рівень сучасних українських журналістів, їхній брак професійности, суб'єктивізм, а передусім дуже повільне входження в європейську культуру. Але, коли читаємо цю справді аналітичну та поважну статтю нам здається, що багато завважень автора можна б також пристосувати до українських журналістів у діяспорі і до їхнього способу писання — з цією різницею, що вони менше пишуть про відьом, чаклування чи передбачення майбутнього.

О-КА

У СЕРЕДУ, 8-го ЛИПНЯ, посадникові Ню Йорку Дейвидові Дінкінсові сповнилося 65 років. Однак він вирішив відсвяткувати свій день народження набагато раніше, зібравши 200 високопоставлених гостей у ресторані „Сент Ріджіс". Святкування поєднало приємне з корисним. Подарунки у вигляді персональних чеків на суму від 500 дол. і вище будуть передані у фонд чергової виборчої кампанії Д. Дінкінса.

Роман Гавриляк

НОВИЙ БУДИНОК УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЮ ЙОРКУ

Український Музей в Ню Йорку за час розмірно недовгого існування може похвалитися не абиякими осягами. Його оснував поверх 15 літ тому Союз Українок Америки, який згодом притягнув до співпраці значне число громадян з-поза цієї організації. Музей оформлено як окрему інституцію зі своєю управою і заінкорпоровано як усі музеї в Америці при раді освіти даного стейту. З допомогою численних, щедрих жертводавців, управа музею призбирала велике число експонатів з різних ділянок українського мистецтва та культури, які виставлялися на численних виставках не тільки в Ню Йорку, але теж у багатьох осередках Америки.

Потреба такого музею стала очевидною у минулі роки, коли українська культура та мистецтво були придавлені ворожим режимом на рідних землях, і треба було призбирати та зберегти ці матеріяльні вияви незалежного духа нашого народу, які вдалося віднайти та придбати серед нашої громади на цьому та на інших вільних континентах поза нашою батьківщиною. Невелика група ентузіястів через свою послідовну працю зуміли зі скромних початків створити нову поважну інституцію, яка взялася за надзвичайно важливе діло, а саме показувати та пропаґувати українську культуру перед американським світом. Завдяки плодовитій праці цих ентузіястів під проводом довголітнього голови покійного д-ра Богдана Цимбалістого та директора музею Марійки Шуст, поставлено музей на належний професійний рівень, який здобув загальне признання не тільки серед нашої громади, але теж серед численних відвідувачів неукраїнців. Сьогодні Український Музей уважається одним із кращих малих музеїв у Ню Йорку.

В останніх роках настало відродження в Україні, яка минулого року стала самостійною державою. Україна вийшла на міжнародну арену та світ про неї заговорив. У цьому контексті значення та потреба Українського Музею тут в Америці значно зросли. Започатковано, а потім затіснено зв'язки з музейними та культурними інституціями в Україні, розпочалася, поширюється та продовжується тісна співпраця з ними. Спеціялісти з ділянок музейництва та мистецтва приїжджають сюди та вивчають модерні методи зберігання та реставрування давніх вартісних пам'яток. Український Музей влаштовує часті виставки творів мистців з України, та дає їм змогу вийти на ширше світове форум. Після довгої ізоляції українські мистці починають входити у світове мистецьке середовище, в чому Український Музей їм помагає у великій мірі. Окрім того Український Музей створить можливості показати давніші твори українського мистецтва, що їх можна спровадити з України, й вони тут будуть репрезентувати Україну, а не Росію. Пригадаймо минулі виставки у Метрополітальному Музею Мистецтва в Ню Йорку, як наприклад, виставка творів Малевича, де його ідентифіковано як росіянина, а скитське золото було теж російське, незважаючи на це, що його знайдено на наших землях. Загальний зріст зацікавлення Україною створює потребу відповідної та поставленої на належний рівень репрезентації та пропаганди нашої культури якраз тут у Ню Йорку в центрі світової торгівлі, політики та мистецького життя.

Однак ці превеликі завдання Український Музей може виконати тільки дуже частинно, бо обмежений жалюгідно малим приміщенням, яке віднаймає від Союзу Українок Америки. Велика більшість експонатів є на перехованні, бо на їх показання нема місця, і багато з них ще не були ніколи виставлені. Це не тільки експонати народного мистецтва, але теж численні твори наших видатних мистців. Окрім того, теперішнє приміщення є дуже непрезентативне, будинок та його положення і вхід до нього є більше як скромні, та дуже не відповідні для престижу, на який Український Музей заслуговує та потребує як показник української культури. Щоб цьому зарадити управа музею вже від довшого часу розглядається за можливостями роздобути нове більше відповідне приміщення.

Дотепер зібрано вже деякі фонди, за які закуплено декілька літ тому будинок на 6-ій вулиці в Ню Йорку в сусідстві Української Католицької Церкви св. Юра та парохіяльної школи. Цей будинок — це добра інвестиція бо його вартість зчасом зросла, а крім того його винаймається й він приносить дохід. Однак цей будинок у його теперішньому стані на приміщення музею не надається. Управа музею, розглянувши в минулому різні інші можливості, рішилася цей будинок основно перебудувати та туди перенести своє приміщення, і сьогодні — це єдина реалістична можливість. Осідок музею на 6-ій вулиці має своє оправдання та добрі сторони. Він знаходився б у сусідстві інших українських установ, в околиці Іст Вілледж, яка собою становить мистецьку дільницю, та є недалеко славного коледжу Купер Юніон — знаного зі свого факультету мистецтва.

Тут треба теж згадати, що недалеко знаходиться великий осередок мистецького життя Сого, де славний та престижевий музей Ґуґенгайм відкриває свою філію, і це у великій мірі усуває існуюче відділення між великою мистецькою громадою нюйоркського давнтавну та т. зв. милею музеїв на 5-ій Авеню, і ця обставина теж оправдує теперішнє вибране приміщення для Українського Музею на 6-ій вулиці.

Архітектурна фірма простудіювала дійсні можливості перебудови та придатности цього будинку для музею, та представила це управі як реальну та атрактивну пропозицію, з досить детальними, але покищо тентативними планами. У цих планах передбачається теж потрібну кліматичну контролю повітря, що є конечною вимогою для збереження експонатів. Заплянована перебудова та її кошт є ще у сфері наших можливостей роздобути потрібну суму. Щоправда нині є тяжко зібрати від української громади потрібні фонди, бо є велике запотребування грошей на цілі зв'язані з потребами України, але тут треба взяти до уваги, що Український Музей якраз виконує тепер цю дуже потрібну допомогу Україні й то в дуже важливий

(Закінчення на стор. 4)

Д-р Р. М. Ковальчук — член великої союзової родини

В понеділок, 18-го травня ц.р., у медичній школі Пенсильванійського університету у Філядельфії одержав диплом доктора медицини та рівночасно за непересічні досягнення у медичних дослідах був вирізнений престижевою нагородою Апджона — Роман Михайло Ковальчук.

Уже сам факт завершення медичних студій є вартим відзначення, а коли ще взяти під розгляд увась студійний шлях, який вибрав собі д-р Роман — то він справді вартий спеціяльного підкреслення та признання. Отже у 1985 році в Дюк університеті закінчив він (у трьох роках) сумма кум лявде студії в біомедичній та електронічній інженерії й одержав ступінь бакалявра. Маґістерку в Школі Інженерних і Прикладних Наук (Пенсильванійський університет) на відділі біоінженерії здобув 1987 року. Відтак д-р Роман почав подвійну програму, яка завершилася в грудні 1991 року докторатом із біоінженерії та згаданим вище дипломом із медицини (оба дипломи на Пенсильванійському університеті) в травні ц.р. Скільки посвяти, праці та наполегливости (вже й не згадуємо природних здібностей) треба було для осягнення цієї мети!

Та й це ще не все — Роман був активним у професійних організаціях, за ним поважне число академічних виступів і наукових публікацій, він брав участь у студентському житті, навіть знаходив час на спорті, що ще важливіше, для нашого українського життя — Роман свідомий, активний член української спільноти. З раннього дитинства (завдяки батькам і дідусям) заворожений чаром золотистих іскор ватри, які несли у небо невинну дитячу пісню, захоплений дружньою грою, він через пластове новацтво перейшов у юнацтво, яке завершив здобуттям „Гетьманського Скоба". Табори, вишколи, праця пластового виховника, старшопластунський курінь „Хрестоносців", а далі зустріч із „миленькою пластункою" та 1991 року одруження з мгр Богданною Левицькою з Рочестеру, Н.Й. Тепер молоде подружжя відбуває першу подорож по Україні, а в липні ц.р. д-р Роман починає інтерншип у внутрішній медицині (Стронг Меморіял шпиталь у Рочестері). Літом 1993 року переходить він на резидентуру в діягностичній радіології до шпиталю Пенсильванійського університету у Філядельфії.

Д-рові Романові щиро ґратулюємо, бажаємо дальших успіхів у професійному й науковому житті та зокрема надіємося на корисну працю для української спільноти та молодої Української Держави.

Д-р Роман є сином інж. Романа та інж. Анізії (з Цегельських) Ковальчуків, які живуть у Редінгу, Па, та обоє займають визначні екзекутивні становища у фірмі Ей-Ті-Ті. Наше щире признання батькам за прикладне виховання дітей, сердечні ґратуляції для гордих дідусів і бабусь д-ра Юрія та Вероніки Цегельських та Михайла й Ольги Ковальчуків, які передали внукам усе найкраще, що мали. Роди Ковальчуків і Цегельських — це знані союзові родини, а всіх своїх семеро внуків записав у члени 368-го Відділу УНС в Маямі, Фла., Михайло Ковальчук, дбайливий дідусь і довголітній секретар 239-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії.

Люба Маринюк

Свято Матері в Трентоні

Кожного року, коли пишним весняним цвітом убирається земля у травні, весь християнський світ святкує День Матері, віддаючи честь і шану Матері Божій, Матері України і рідній матері. Присвята травня, найквітучішого місяця весни, Матері Божій, — це вияв великої любови до Пречистої Богородиці з молитвами до Неї. І ми складаємо свої молитви до Матері Божої, щоб допомогла нашій Неньці — Україні стати міцною, дужою, вільною, нескореною землею, до якої повернуться звідусіль її сини і дочки, втішаючись її перемогою.

З покоління в покоління переймають нащадки від своїх батьків любов до Матері — України. Наша рідна мати вчить нас українських пісень, української мови, розповідає нам історію українського краю.

Рідна матуся... Голубонька сизокрила, ясне сонечко, її натруджені руки ніколи не знають спокою, її серце завжди турбується про дітей. Ми щиро вдячні своїм матерям за їх доброту, за ласку, за ніжність, за велику любов.

І в цей святковий день, День Матері, осередок СУМ ім. Євгена Коновальця в Трентоні, Н. Дж., організував святковий концерт з участю дітей. Після короткого привітання, яке виголосила Мирослава Терещук, усім присутнім жінкам було вручено квіти. Концерт відкрив юнак Тарас Лашин віршем М. Підгірянки „Моя Мама". Зазвучала ніжна, ласкава мелодія. Це діти під фортепіянний супровід Мирослави Терещук співали пісню про рідну матусю. Далі вірші деклямували: Стефан Швець, Тереса Завада, Еріка Завада, Андрея Панчишин, юнак Андрій Лашин. І знову музика. Вищезгадані діти грали на фортепіяно, на кіборді пісні для своїх матусь. Звучали українські пісні та пісні американських композиторів.

Завершився концерт співом усіх присутніх українського гимну „Ще не вмерла Україна" під акомпаньямент юнака Тараса Лашина.

Мирослава Терещук

ШКОЛА СВ. ВОЛОДИМИРА В ЧИКАҐО

Закінчення шкільного року в Школі Українознавства при парафії православного собору св. кн. Володимира в Чикаго відбулося 7-го червня. Після святої літургії настоятель парафії і духовний опікун школи отець протопресвітер Степан Женчух відправив Молебень подяки і разом з усіми присутніми помолився і подякував за успішний рік навчання. Опісля в шкільній авдиторії відбулося врочисте вручення матуральних свідоцтв десятьом учням: Христі і Маркові Рачкевичам, які обоє також отримали спеціяльне відзначення за дуже добре знання історії України, Олені Павлюк, Ірені Бузині й Христі Косогор, які отримали відзначення й похвальні грамоти за дуже добрий успіх протягом шкільного року, Наді Дудич, Ларисі Дудич, Петрові Благуті, Миколі Женчухові й Наталці Бойчук. Учні вибрали співучника Миколу Женчуха сказати прощальне слово від усієї кляси, яке він дуже добре, змістовно виголосив.

До ґрадуантів перша промовляла директор школи Олександра Д. Кочман, закликавши їх ставати в ряди української громади і ширше розвивати свої зацікавлення в українській історії, культурі, літературі, мистецтві й ін. Інж. Анатолій Субтеля, заступник голови парафіяльної управи, привітав випускників зі закінченням школи, а відтак виступив зі словом інж. Павло Олексюк — представник Каси Самопомочі і також як голова окружного комітету Українського Народного Союзу. Від обох установ пан Олексюк вручив абсольвентам щедрі грошеві подарунки. Голова батьківського комітету Маруся Слобідська обдарувала абсольвентів щедрими подарунками від батьківського комітету, а директор школи Олександра Кочман була обдарована прекрасними китицями троянд — учнями, батьками і батьківським комітетом.

Учні, учителі й батьки заслужили на відпочинок, щоб працю в новому шкільному році розпочати зі свіжою енергією. Національне виховання дітей у наших школах утверджує їхнє почуття ідентичности — а тому й нашої громади.

Б.К.

В Україні...

(Закінчення зі стор. 1)

(Спілка Письменників України).

Після наукової частини учасники конференції відвідали могилу В. Липинського в Затурцях, де священики трьох конфесій відправили Панахиду, та садибу його батьків, в якій жив в юнацькі роки вчений.

На заключному пленарному засіданні, яке відбулося в Кременецькому Ліцеї, було відзначено, що учасники конференції зробили значний внесок у дослідження життя та діяльности В. Липинського і висловлено побажання про видання окремого збірника її матеріялів.

Чоловий...

(Закінчення зі стор. 2)

шою проблемою для Америки — це якраз зрозуміти, що проблеми лежать у державних захитаних фінансах, загрожуючій конкуренції та конечній співпраці, раціональному використовуванні ресурсів, конечній підтримці ключової індустрії та ревізії стану освіти. Сьогодні, малі нерозв'язані проблеми можуть завтра вирішувати, котре місце зуміють захистити американці у родині світових потуг XXI століття.

Для українського читача буде цікавим, що проф. Туров у зв'язку з економічним переходом комунізму на капіталізм наводить студію, що її у 1990 році переводив Дойче Банк у Німеччині, де клясифікується різний потенціял окремих республік колишнього СССР. Україна стала чемпіоном, бо здобула аж 27 точок на всіх можливих 30, себто 90 відсотків!

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ!

Українські...

(Закінчення зі стор. 1)

„Товариш" на повних вітрилах

ти України вітрильник став власністю Української фльоти і плаває під блакитно-жовтим прапором.

Слід розповісти і про менші вітрильники з України. На покладі спортової яхти „Маестро" — 8 осіб; капітан — Олег Сташкевич. Спонзором судна є Одеський порт Чорноморського Пароплавства. „Маестро" — це єдина спортова яхта, яка бере участь у професійних спортових змаганнях і неодноразово посідала призові місця. З вітрильником трапився прикрий випадок: недалеко від Ню Йорку (залишалося 277 миль до причалу) під час шторму різким поривом вітру була зламана щогла яхти. Постала проблема ремонту, потрібні були гроші. І ось українська громада прийшла на поміч (про що буде докладніше повідомлено в одному з наших наступних репортажів).

Третьою яхтою є Ікар, на його борті — 8 яхтсменів з України. Капітан — Борис Немиров, був проектантом та головним інженером будови вітрильника. Ікар належить Миколаївському суднобудівельному інститутові. Серед членів екіпажу — два кореспонденти Київського телебачення Анатолій Бондаренко та Юрій Захарченко, ціллю яких є зроблення репортажів про участь першої української яхти у великій Міжнародній трансатлантичній регаті, як також репортажів про Америку та життя української діяспори. Участь Ікара в цій регаті спонзорує київське товариство „Вітчизна". Слід додати, що яхта Ікар в 1987-88 роках першою в колишньому Совєтському Союзі пройшла навколосвітню подорож.

„Маестро" в бруклінському порті

Всі три вітрильники вирушили з України приблизно три місяці тому, щоби взяти участь у трансатлантичній регаті „Колюмбус-92", яка проходила шляхами знаменитого першопрохідця. Їх маршрут був таким: Ґенуя, Італія — Кадіс, Еспанія — Ляс Пальмас та Санта Круз, Канарські острови — Сан Хуан, Пуерто Ріко — Ню Йорк, ЗСА. Під час регати кораблі змагалися між собою (кожний у своїй клясі).

В головній регаті через Атлантичний океан „Товариш" зайняв 5-те місце серед групи великих суден, а в загальній клясифікації всіх вітрильників (яких було 288) — 18-те місце.

Слід додати, що під час регати українські вітрильники були у зв'язку між собою, а „Товариш" забезпечував інших необхідними навігаційними та метеорологічними інформаціями. „Маестро" у змаганнях з Ґенуї до Кадісу зайняв 1-ше місце у своїй клясі, з Кадісу до Ляс Пальмас — знову перше місце, з Канарських островів до Пуерто Ріко — третє.

„Ікар", пропливаючи від Еспанії до Пуерто-Ріко, серед 38-ми вітрильників своєї кляси здобув третє місце. На зворотньому шляху вітрильники знову змагатимуться, але не відомо, чи у цих змаганнях візьме участь „Ікар", бо спонзор, київське товариство „Вітчизна", дотепер не виконав взятих на себе зобов'язань. Та надіємося, що з приїздом голови товариства Віктора Борківського це питання буде розв'язане. На сьогоднішній день яхта залишається на 15-му причалі Манґеттена (Іст Рівер). Яхта „Маестро" теж затрималася для ремонту щогли.

У вівторок, 7-го липня, регата „Колюмбус-92" вирушила до Бостону, а звідти через Атлантичний океан — до Ліверпулу, Англія.

До побачення, морські амбасадори України!

ПРОТІВ КОЛИШНЬОГО амбасадора ЗСА в Багрейні і двох лідерів консервативного руху суд в Америці видвинув обвинувачення, що вони за гроші (говориться про [illegible] міл. дол.) працювали для Кувайту, тобто були на службі тієї держави, яка була зацікавлена американською військовою інтервенцією на Близькому Сході проти окупаційних військ Іраку. Прокуратура висунула обвинувачення проти амбасадора Сема Закема, а також проти колишніх власників журналу „Консерватів Дайджест" Вілляма Кеннеді і редактора Ската Стенлі.

Помер отець Іван Оришкевич

Парма. Огайо. — Тут 4-го червня 1992 р. після довгої недуги, на 86-му році життя, упокоївся в Бозі отець Іван Діонізій Оришкевич.

Він народився 9 жовтня 1906 р. в Олеську Золочівського району, син Семена і Каролини з Денищуків. Гімназію і богословські студії закінчив у Львові. Одружився з Анною Будка, сиротою по бл. п. Луці, рідному братові Владики Никити Будки. Єрейські свячення молодий Іван Оришкевич прийняв 19 грудня 1932 р. з рук Владики Івана Бучка. Отець душпастирював в таких селах: Добромірка, Терпилівка і Підтричі. Згодом він перейшов на парафію в селі Куровичі (глинянського деканату недалеко Львову). Тут він пройшов мартирологію першої большевицької інвазії. Його насильно викинула з приходства та засудили за „підбурювання селян". Тут він перейшов також і страхіття німецького варварства. При відвороті німецьких військ 1944 р. його евакуювали разом з цілим селом та відправили на роботу до Німеччини. Після звільнення американським військом у 1945 р. Апостольський Візитатор о. Вояковський найменував його душпастирем чотирьох таборів в околиці Ляндгусту. Коли ліквідували ці табори 1947 року, він став сотрудником отця декана Ґайдукевича у таборі в Регенсбурзі аж до 1949 р., коли від'їхав до ЗСА разом із сином Юрком і дружиною.

В Америці о. Івана прийняли у священики Філядельфійської епархії і він став душпастиром нашої церкви в Латробі, Па, звідки доїжджав до місійної станиці в Ню Александрії, Па. З 195[illegible] служив парохом при нашій церкві у Вілінґу, Вест Вірджінія. У червні 1965 року перенісся до Богородичної церкви у Клівленді, Огайо, де трудився до 1 травня 1979, коли, з огляду на стан здоров'я, став емеритом. Десять років був капеляном 8-го відділу Пласту.

Покійний залишив сина Юрія з дружиною Мирославою і дітьми — Юрієм, Тарасом і Мотрею; сестру Сузанну Телішевську та братів — Тадея в Сиракюзах, Романа в Чикаґо, Осипа в Прінстоні, Ню Джерзі, отця Олександра (священик в Олеську, Україна). Давніше померли брат Петро і сестра Софія Малиновська.

Єрейський Парастас відслужив Владика Роберт 9 червня ц. р. в катедрі св. Йосафата у Пармі з співслужили отці: Михайло Ревтюл, Лев Тимків, Тома Сатюк, Михайло Крупка, Ярослав Михайленко, Андрій Гановський, Петро Ва[illegible]ло, Степан Зарічний, Франціс Валентіні і піддиякон Стефан Палівода.

Похоронне Богослуження відбулося 10 червня, в день 21-ої річниці смерти улюбленої дружини Анни. Святу Літургію відслужив Владика Роберт з такими отцями: Михайлом Ревтюком, Левом Тимкіним, Томою Саюком, Ігорем П[illegible]ленським, Степаном Зарічним, Ярославом Михайленком, Михайлом Крупкою, Андрієм Гановським і Христофором Войтиною, ЧСВВ. Владика Роберт проповідав.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

СВ. П.

НАДІЇ ШКІЛЬНИК

з дому КРАЙЧИК

яка упокоїлася на 94-му році життя у Врацлов, Польща, вдова по покійному отцеві деканові ІВАНОВІ, обоє довголітні в'язні сибірських таборів.

Заупокійна СЛУЖБА БОЖА
буде відправлена
в церкві св. Михаїла на Факс Чейсі, 13-го липня, 1992 р., о год. 9-ій ранку

В глибокому смутку:
дочка — ВАСИЛИНА з мужем РАФАЇЛОМ
внуки — ІГОР з дружиною МАГДАЛИНОЮ
ЗЕНОН з дружиною ОРЕСТОЮ
правнуки — ОЛЕГ, ЮЛЯ, АРКАДІЙ, АДРІЯНА
син — ЕВГЕН з дружиною ГАЛИНОЮ
внуки — РОМА з мужем ВАСИЛЕМ
ЕВГЕН з дружиною ЛЕСЕЮ
правнук — ПАВЛО

Ближча і дальша родина в ЗСА, Канаді, Польщі й Україні.

Ділимось сумною вісткою з ріднею, приятелями і знайомими, що 25-го червня 1992 р. по довгій і тяжкій недузі упокоїлась у Бозі моя найдорожча мама

бл. п.

ТЕОДОРА з ЯРЕМКЕВИЧІВ-БАКОВИЧ

народжена 3-го листопада 1906 р. в селі Вовче, Західня Україна.

ПОХОРОННІ відправи відбулися в українській католицькій церкві Успення Пресвятої Богородиці у Фінікс, Аріз. Тіло похоронено на українському православному цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

У глибокому смутку:
донька — ЛЕСЯ
брат — КОНСТАНТИН
ближча і дальша рідня в ЗСА, Україні, Англії і Польщі.

Концерт учнів колеґії св. Володимира з Канади

Дітройт мав велику приємність бути включеним у концертне турне цієї школи. Імпонуюче досягнення цього наукового закладу, який під кермою ОО. Редемптористів відзначає цього року 50 літ благородної праці над нашою молоддю.

Ця школа в січні 1942 року мала чотирьох отців-виховників і сім учнів. Сьогодні вона нараховує 48 студентів і початковий єдиний невеликий будинок розрісся на кілька гарних модерних приміщень. Учительський склад нараховує сьогодні десять осіб.

Студенти — четверте чи п'яте покоління наших перших поселенців у Канаді — своїм концертом дали доказ живого, щирого і наполегливого зацікавлення мистецькими проявами нашого духовного життя — чи це була церковна музика, світська, українська пісня, народні інструменти і танки. Стверджуючи високий рівень виконання усіх цих ділянок та їх різноманітність, ви мимоволі застановляється, коли вони на все це знаходять час.

З учнів цієї школи, яка, розуміється, виховує молодь у глибоко релігійному дусі, вийшло вже двоє єпископів і 35 священиків та дияконів. Концерт почався виступом хору з „Уривками із музики до Літургії" невідомого композитора XVII ст. та „Величаєм вас, архангели" А. Веделя, які виявили розуміння і відчуття духу та настроєвості цих композицій диригента Юлія на Китастого та його вміння передати це хорові. Унікальний виступ ансамблю цимбалістів — хто інший на цьому континенті здобудеться на таку точку програми? Ансамбль духових інструментів обдарував нас двома гайдуцькими танцями невідомих композиторів XVI—XVII ст. Всі танки, такі як „Молодецькі розваги", „Українські парубки", „Буковинський козак", „Аркан" і в першій мірі „Гопак", виконані не тільки технічно бездоганно, але виявили багато оригінальної помисловості, що творило їх свіжими і цікавими. Це висліди праці шкільного хореографа Патрикія Піха та двох хореографів зі Львова, які гостювали в цій школі. Захоплення публіки їх танцями було таке сильне, що коли кілька танцюристів зійшли на залю, то багато пань пішли з ними в танок. Виступи самого хору чи з оркестрою відзначалися культурою голосів, поміркованою динамікою та розумінням пісень.

Пояснення подавав о. Стасюк, прохаючи присилати до цієї школи. Концерт у Дітройті був одним із 19-ти виступів, який цей колектив має відбути в часі цієї вакаційної поїздки.

Дивлячись на цю багату, різноманітну і вдалу програму, мимоволі насувається думка, чого осягнули б ОО. Редемптористи, коли б замість 48 , вони мали їх 480.

Концерт відбувся 23 червня цього року.

Володимир Баран

Українсько-американська економічна конференція в Чикаґо

Уже третій рік минає з того часу, коли поряд з іншими більшими містами українського поселення, Чикаґо стало одним з головних осередків оживлених контактів з головними представниками державної вже України. Ми гостили у себе письменників і журналістів, депутатів Верховної Ради і міністрів, вчених і культурних діячів. Що більше, гостили президента Леоніда Кравчука і міністра оборони України Костянтина Морозова, а весь той ланцюг зустрічей, дискусій і розмов сповняв нас усіх радістю, що наші зв'язки з Україною чи не в усіх ділянках життя є справді реальним виявом щирого братання з реальною, державно відновленою Батьківщиною. І з цих усіх зустрічей ми вивчили одну основну лекцію: наша молода держава, хоч визнана чи не усіми важнішими державами світу, при усіх своїх природних багатствах є фактично економічно знищена і мусить подолати гори перешкод, щоб отрястися із своїх економічних бід і застоїв та станути на шлях нормального господарського розвитку. Опинилася, отже, українська економіка у складній і важкій ситуації, яка вимагає швидкої акції і позитивних результатів.

Однією з головних проблем економіки України стала проблема інвестицій закордонного капіталу в торгівлі чи промисловості. Йдеться тут про те, щоб низка економічно сильних і високорозвинутих держав Заходу, а передусім Америка, вклала в економіку України свої капітали і, користуючись уже існуючими законами молодої держави, з довір'ям почали інвестувати свої капітали.

Таким чином, економіка України, її сучасний стан і реальні та невідкладні потреби стали провідним мотором праці і контактів та поїздок різних делеґацій з Києва до західньоевропейських країн — Угорщини, Швайцарії, Німеччини й інших з непоганими перспективами надійного встановлення економічних зв'язків.

Такі ж спроби були на американському і канадському теренах, як з української сторони, так і декількох більших торговельних підприємств Канади чи ЗСА. Мали вони здебільша спорадичний характер, бож більшість держав дивляться на Україну як на щось нове, недосліджене і невідоме. Сам факт встановлення української державности ще не став достатнім ґарантом, що у сучасну Україну можна справді інвестувати без великого риску. Практика виявила, що самої, хоч би як ефективної пропаґандивної роботи різних делеґацій з України до різних країн не вистачає. Почала відчуватись пекуча потреба приватної ініціятиви, потреба добре задокументованих інформацій про те, які є реальні і потенціяльні можливості почати і ступнево розвивати бізнес з Україною у різних ділянках економічного життя.

Саме така ідея взятися за економічну допомогу Україні у формі доброї інформації і заохоти та ближчого ознайомлення видатних кіл американської індустрії про користі інтрактних інвестицій і американсько-української торгівлі, зродилася у процесі зацікавлень і студій української економічної проблематики та без посередніх контактів з провідними колами уряду і економістів, у підприємця інж. Ігоря Вислоцького з Чикаґо і адвоката-економіста мец. Ярослави Зелінської-Джонсон. Вони ще минулого року заснували Американсько-Українську Економічну Раду, у склад якої увійшли відомі американські і українські економічні наукові діячі. І саме заходами УАЕ Ради, а головно інтенсивної праці Я. Зелінської-Джонсон і при дуже видатній фінансовій допомозі згаданої фірми Гіншов і Кульбертсон, і при співспонсорстві Американського Департаменту Комерції і Світового Центру Торгівлі, у репрезентаційному Фермонт Готелі 18 — 19-го травня відбулася перша цього року дуже зразково підготована дводенна конференція на тему „Іноземні інвестиції і торгівля з Україною". Взяло у ній участь 14 осіб. Якщо йдеться про учасників американців, то було їх дві групи: першу становили представники тих великих фірм, що вже кілька років є в бізнесі з Україною, другу групу, більшу, становили зацікавлені в економічних стосунках з Україною представники таких поважних корпорацій як Bank of America, Caterpillar, Corning, Everready Battery, Oscar Mayer Foods, Sprint International, Rockwell International. Були теж представники з кіл правничого світу, консультативних фірм, менших і більших підприємств, українських фінансових установ.

В українську делеґацію входили як представники уряду доповідачі О. Емілiянов, голова економічної ради при Думі, В. Борисовський, міністер інвестицій і будівництва, Борис Соболєв, заступник міністра зовнішньої економічної діяльности, М. Пухтинський, радний президента у справах закону і державности, В. Науменко, радний президента в економічних справах, і Юрій Юрчишин, головний директор Українського Державного Банку.

На конференції був присутній теж амбасадор України у Вашінґтоні Олег Білорус, який у своєму привіті від президента Кравчука дуже реально охарактеризував сучасний стан політично-економічного життя України та вказав на познаки її повільного, але проґресивного відроджування.

Програму конференції започаткували вступним словом голова фірми Гіншов і Кальбертсон Дональд Мрожек і президент АУЕ-Ради Ігор Вислоцький. Він підкреслив, що новозаснована організація не є прибутковою і залежна від членства. Її головне завдання бути інформатором і промотором економічних зв'язків Америки з Україною, допомагати своїм членам увійти в корисні контакти з урядовими чинниками і підприємцями в Україні, щоб увійти в успішні торговельні стосунки.

Конференція проходила в кількох сесіях, під час яких виступило 22 доповідачі. Крім загальнотеоретичних положень і актуальних проблем української економіки і її теперішнього стану та перших спроб нав'язати реальні контакти із світом американського бізнесу, в окремих виступах доповідачів розглянено низку проблем, таких як приватизація, юридичні аспекти тороговельних зв'язків, податки і розцінка приватних нерухомостей, торговельне діловедення і т.д.

Ось декілька фраґментів з виступів. Олександер Дунтау, представник нового покоління з Києва: „Ми добились політичних змін в Україні, тепер черга добитись економічних. Понад 90 відс. населення голосувало за українську державність. 5,000 підприємств буде приватизовнано у 1992 році. Продуктивність України перевищує усі країни співдружности".

Ю. Юрчишин, народився в Україні, виріс і вихований в ЗСА, головний директор Державного Банку України. Він охарактеризував банкову систему України дуже позитивно. Крім Центрального Банку є п'ять спеціялізованих і понад сто приватних банків. Він відзначив правильність уведення купонів для населення України в час, коли ще не введено грошової валюти і підкреслив прийняття України до Міжнародного Монетарного Фонду і Світового Банку.

Міністер інвестицій В. Борисовський підкреслив розвиток приватизації і посилення інвестиційних акцій у п'яти областях України (транспорт, летунство, водний і залізничний транспорт тощо). „Ми впевнені в тому, що за кілька років будемо не тільки політично, але і економічно вільні, — сказав Володимир Науменко, — бо наш вихід від рубля мав передосім економічний характер".

Представники чотирьох фірм, що вже мають свої бізнеси в Україні, поділилися з присутніми кількалітнім досвідом і ствердили добрі результати у своїх зв'язках з Україною. Були, очевидно, і виступи, в яких виявлено ряд утруднень і недостач у нав'язанні і проведенні економічних контактів на місцях, наприклад, в ділянці приватної власности. Набувати її не завжди легко, бо деякі урядові кола цьому не сприяють.

Багато цінних думок висказав адвокат і економіст Адріян Сливоцький з Бостону. Україна має крім природних багатств теж багато вишколених і висококваліфікованих працівників, вчених і здібних людей. Має, отже, великий економічний потенціял і напевно може знайти місце, рівне з такими европейськими державами як ті, що теж звільнені від комунізму — Мадярщина, Чехо-Словаччина чи Польща.

Всі доповіді були продискутовані на українську і англійську мови. На окрему увагу заслуговує те, що всі учасники конференції одержали примірники доволі об'ємистої книги, у якій подано тексти всіх доповідей, найважніші статистичні дані про стан і зміни в населенні і всі ділянки економіки України за останні десять років, копії дотеперішніх договорів і переклад найновіших законів, виданих Верховною Радою України для користування у дальших економічних зв'язках і прямуваннях. Окреме признання належить Ярославі Зелінській-Джонсон за велику працю в компіляції, перекладах і організації великої кількости документів і законів. В цілому конференція в Чикаґо була організована дуже старанно, її підготова зайняла чимало часу, праці і фінансів тому її організаторам належить висловити признання і щиру подяку.

МІСЦЕВИЙ КОЛЕДЖ у Ґлассборо, Н. Дж., дістав 100 міл. дол. у дар від бизнесмена Генрі Ровена, голови ради директорів і президента компанії Індуктотерм індастріс. За розміром це друга приватна дотація у фонд навчального закладу за всю історію ЗСА. У 1949 році приватний університет Еморі в Атланті дістав 105 міл. дол. — найбільший дар для навчального закладу З'єднаних Стейтів. На знак подяки нюджерзькому мільйонерові 68-річному Г. Ровенові і його жінці Бетті Ґлассборо коледж буде перейменований і з нового навчального року дістане назву Ровен коледж.

В УЗБЕЦЬКІЙ ДЕРЖАВНІЙ пресі опубліковано закон „Про державний герб Республіки Узбекістан". Його було прийнято на сесії Верховної ради. На гербі зображено сонце, що сходить над горами, ріками і квітучими долинами, в обрамленні двох вінків — з пшеничних колосків і гілок бавовни. У верхній частині — восьмикутник, що символізує утвердження незалежної республіки, всередині восьмикутника — мусулманський місяць з зіркою, а в центрі герба зображено птаха гумо з розпростертими крильми. Він символізує щастя і свободолюбство.

Новий будинок...

(Закінчення зі стор. 2)

спосіб, та буде її далеко краще виконувати як роздобуте відповідне, престижеве та просторе приміщення.

Жертвенність нашої громади допомогла музеєві сплатити повністю 1,250.000, цебто кошт закупленого будинку, який є сплачений вже від кількох місяців. Управа музею незабаром розпічне посилену кампанію для роздобуття нових грошей на будову. Тут треба буде поставити цю збірку фондів чи не на першому місці на скалі громадських потреб, та її відповідно потрактувати. Фонди мусять бути зібрані в якнайкоротшому часі, щоб можна було розпочинати перебудову вже, бо кожний втрачений рік приносить і втрату можливостей приєднати Україні їй так потрібних приятелів, в час, коли вона формується як одна з більших та важливіших держав Европи. Невдовзі будуть проголошені більше детальні інформації про збірку фондів на новий будинок Українського Музею.

Управа музею вірить, що українська громада в діяспорі викаже належне зрозуміння до ролі, яку ця інституція може відіграти у процесі консолідування української державности, допоможе їй стати дійсною амбасадою української культури за кордоном, та щедрими пожертвами здійснить це діло.

● РОЗШУКИ ●

Стефанія Нищота,
Геродище Мале — Україна
пошукує родину
BRILL ,
давніше жили в Ню Йорку, 207 E 33th St., N.Y. 10016. Якщо хтось знає про них, або вони самі, прошу писати на адресу:
Stephania Tatchyn, 5716 Northwood Drive, Baltimore, MD. 21212.

РОЗШУКУЮ
братів:
ЖЕЗНЄВСЬКОГО ЛЕОНІДА ІВАНОВИЧА,
нар. 1930 р. і
ЖЕЗНЄВСЬКОГО ГЕОРГІЯ ІВАНОВИЧА,
сестру
ЖЕЗНЄВСЬКУ ІРИНУ ІВАНОВНУ
із міста Полонного, Хмельницька область. Хто знав би про них, або вони самі прошу писати моя адреса:
29350 Львівська область, м. Стрий, вул. Вокзальна, 146, кв. 4 ПАВЛІВ ЛЕСЯ МИХАЙЛІВНА.

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

ГЕЛЕН БРАНД член УНС Відд. 109-го Т-ва ім. св. Михаїла в Бентлівилл, Па. помер 7-го лютого 1992 року на 58-му році життя. Нар. 2-го липня 1933 року в Бентлівилл, Па. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку мужа Едварда і дочку Кеті Вайнанс. Похорон відбувся 10-го лютого 1992 року на цвинтарі Нортловн Меморіял Ґарденс в Кай Фоллс, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Волтер Звірек, секр.

ГНАТ БАЛАЗЮК член УНС Відділу 288-го ім. св. Димитрія в Бетлегемі, Па. помер 23-го травня 1992 року на 76-му році життя. Нар. 23-го січня 1916 року у Велдіжі, Долина, Україна. Членом УНС став 1971 року. Залишив у смутку дружину Дарію з дому Михайлів, синів Олега і Зенона, брата Теодора, сестер Анну Марущак і Анастазію Гладич в Україні, та двоє внуків. Похорон відбувся 26-го травня 1992 року на цвинтарі св. Йосафата в Бетлегемі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Дмитро Мучастий, секр.

ОЛЕКСАНДЕР СИСИН член УНС Відд. 276-го Т-ва ім. св. Миколая в Ембридж, Па. помер 22-го квітня 1992 року на 77-му році життя. Нар. 1914 року в Ембридж, Па. Членом УНС стала 1946 року. Залишив у смутку дружину Гелен, сина Давида з дружиною Джекі, дочку Коллін з мужем Карлом Делах, внука Григорія, внучку Джоді Сисин, сестру Гелен Смедлі, племінників і племінниць. Похорон відбувся на цвинтарі свв. Петра і Павла в Ембридж, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

ЕВГЕН, ЯРОСЛАВ ОРИЩУК, член УНС Відд. 471-го Т-ва ім. ген. Т. Чупринки в Монтреалі помер 31-го травня 1992 року на 78-му році життя. Нар. 1914 року в Станиславові - Івано-Франківськ, Україна. Членом УНС став 1974 року. Зилишв у смутку синів — Романа і Адріяна з родинами і Юрія та сестру Стефанію в Україні; ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 4-го червня 1992 року на цвинтарі „Кот де Неж" в Монтреалі, Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Андрусів

ВАСИЛЬ ГЕВКО член УНС Відд. 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янґставні, Огайо помер 21-го лютого 1991 року на 72-му році життя. Нар. 16-го червня 1918 року в Старому Самборі, Україна. Членом УНС став 1960 р. Залишив у смутку дві дочки Марію Волошин і Ірену Дреботи, сина Івана і сестру Марію Нест. Похорон відбувся 25-го лютого 1991 року на цвинтарі Кальварія в Янґставні, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

А. Боровицька, секр.

ІГНАТІЙ СТОКАЛЬСЬКИЙ член УНС Відд. 245-го Т-ва „Запорозька Січ" в Трентоні, Н.Дж. помер 23-го тавня 1992 року на 77-му році життя. Народився 1915 року в Харкові, Україна. Членом УНС став 1980 року. Залишив у смутку дружину Клавдію, доньку Ніну з роди і доньку Людмилу з родиною. Похорон відбувся 27-го травня 1992 року на цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Мартиненко, секр.

ПОМИЛКА В АДРЕСІ

У дописі „Допоможіть Фундації Українських Студій" („Свобода" ч. 122 з 27-го червня ц.р.) трапилася помилка в адресі, на яку слід висилати пожертви. Повторюємо адресу повністю: Foundation for Ukrainian Studies at the U. of Illinois, 1626 Balmoral Lane, Palatine, Ill. 60067. — Ред.

● РІЗНЕ ●

● ПРАЦЯ ●

ЖІНКА ЗІ ЛЬВОВА ПОШУКУЄ ПРАЦЮ
телефонувати на число
(908) 442-0473 після 6-ої години вечора.

● НА ПРОДАЖ ●

ДЛЯ УКРАЇНИ.
Церковна парча, добре складена, готовий церковний одяг (ризи), або на ярди. По взори прошу писати або телефонувати:
AMERICAN CHURCH SUPPLY
41 W. 699 Foxtail Circle
St. Charles, IL 60175
Ми говоримо тільки по-англійськи.

НА ПРОДАЖ
Недавно збудований
ДІМ у ҐЛЕН СПЕЙ
поблизу церкви і „Верховини". Три спальні, 1 і 1/2 лазнички, ватран, ґараж, заліснена площа 1.6 акра.
Тел.: (914) 856-8052

●FUNERAL DIRECTORS●